

[Ninn-Hansen.]

spørgslens tekst. Det fremgår ikke af det, den højtærede statsminister var inde på, om der burde være sket en afskedigelse, men om man burde have foretaget de to nævnte ting, jeg her har omtalt.

Var det, fordi den højtærede statsminister havde en anden bedømmelse af hr. Blechingberg end den, jeg har gengivet, og som er hr. Blechingbergs egen, overlægens og dommerens? Noget kunne tyde på det.

Den højtærede statsminister har på et møde i Asminderød den 20. ds. talt om, at han ville være ængstelig for den offentlige reaktion, der kunne være tale om, hvis man afskedigede Blechingberg.

Jeg synes, det var en skrækkelig udtalelse, den højtærede statsminister kom med ved den lejlighed, og jeg håber ærlig talt, han vil kalde den tilbage her i dag. Hvis udtalelsen kommer til at blive stående, kan den jo kun medvirke til at omgive ikke alene udenrigsministeriets embedsmænd, men hele tjenestemandstanden med en meget kedelig atmosfære. Den danske tjenestemandstand kan da sandelig ikke være tjent med, at den øverste leder af administrationen her i landet fortæller, at man ikke tør afsætte en karakterløs embedsmand. Jeg vægrer mig ved at tro, at dette kan have været begrundelsen for, at den højtærede statsminister beholdt Blechingberg og gav ham de poster, han fik. Jeg synes heller ikke, at man af den højtærede statsministers redegørelse får det rigtige indtryk af, hvordan det skal være. Det må dog ikke være sådan — men den opfattelse får man let — at det værste, der kan ske en embedsmand her i landet, næsten ligegyldigt hvad han gør, er, at han bliver passeret af en yngre kollega, der får en højere og en mere betroet stilling end han.

Det indtryk bør ikke blive stående, når denne debat er forbi, og jeg håber, at den højtærede statsminister af hensyn til fremtiden vil klart præcisere, at noget sådant kan ikke være meningen. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at der har været en anden forklaring på den af den højtærede statsminister foretagne udnævnelse.

Jeg beder den højtærede statsminister besvare to spørgsmål: havde Blechingberg trods de afslørende karakterdefekter præsteret et særlig fremragende arbejde i mini-

steriet? Den højtærede statsminister har jo været inde på det og sagt, at han i en periode virkede dygtigt, men at han — jeg forstod, at det var umiddelbart inden udnævnelsen til stillingen i Bonn, vel også umiddelbart inden cosmiceringen — viste forsømmelse i sit arbejde. Men det er i hvert fald vigtigt at få klar besked på dette.

Og det andet spørgsmål: havde den højtærede statsminister ved udnævnelsen i 1956 fuldt kendskab til de forhold, der er blevet så levende karakteriseret af Blechingberg, overlægen og dommeren?

For at forstå, om der kan være blot nogenlunde motivering for, at statsministeren foretog denne udnævnelse, beder jeg ministeren helt klart besvare disse spørgsmål gennem en nøjagtig dokumentation af de overvejelser, der fandt sted, forinden udnævnelsen skete — og den højtærede statsminister sagde jo, at der var mange og lange overvejelser.

Jeg må gå ud fra, som det er omtalt i en artikel af redaktør Tage Mortensen i Berlingske Tidende — jeg tror ikke, jeg behøver at citere artiklen; jeg tror, den højtærede statsminister har stiftet bekendtskab med den — at der i ministeriet eksisterer et charteque, der indeholder oplysninger om alt, hvad der vedrører hr. Blechingberg, og jeg må også gå ud fra, at udnævnelsen til en så betydelig stilling, endda en i hvert fald delvis nyoprettet stilling, er sket på grundlag af skriftlige indstillinger. Ministrene plejer jo ikke at betragte besættelsen af betydningsfulde stillinger som rene ekspeditionssager; vi har tværtimod indtryk af, at regeringens medlemmer ofte har store overvejelser, inden de finder frem til den efter deres mening helt rigtige person til at beklæde en stilling.

Sådan er det vel også gået i denne sag — det må jeg da gå ud fra at det er — og jeg vil derfor henstille, at der ikke lades nogen tvivl tilbage om, hvordan den mærkværdige udnævnelse er foregået, og at det sker derved, at den højtærede statsminister fra ministeriets akter dokumenterer de skriftlige indstillinger, der er afgivet, og de tilkendegivelser, der kan være afgivet over for hr. Blechingberg i forbindelse med udnævnelsen. Så mystisk som denne udnævnelse ser ud for offentligheden — også efter statsministerens redegørelse i dag — må